

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת גיטין

כללים לשימוש

[ ] = מקור או טעם הדבר
( ) = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פניה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

מסכת גיטין

פ"א המביא גט

גמ' ב.

ת"ק - בפני נכתב ממדה"י (לרש"י - חו"ל), ר"ג - אף מרקם, ר"א - אף מכפר לודים, ר"י - מאשקלון ועכו (לר"מ לא מעכו)
חכמים - רק ממדה"י, למדה"י [לרבה בהו"א - אטו מביא], ממדינה למדינה (לרבה כת"ק)
רשב"ג - אפילו מהגמוניא שמקפידין
בפ"נ: רבה - אין בקיאיין לשמה (לרש"י - ושיילינן ליה) [רוב בקיאיין ומשום עיגונא אקילו להאמין לשליח, ואחר שלמדו גזרה דיחזור לקלולין] וגם משום אין מצויין לקיימו
רבה - אין מצויין לקיימו [כנחקרה עדותן בב"ד ומשום עיגונא אקילו]
נ"מ: 1) ב' שלוחין (לפני שלמדו) [לרש"י - הם מצויין],
2) באותה מדינה במדה"י, 3) (בהו"א מדינה למדינה בא"י),
4) לרש"י - אם שיילינן, 5) ידעתי לרש"י, ידענו, 6) שליח שנתחרש (לפני שלמדו)

רש"י ב. - ג.

ע"א נאמן באיסורין - לרש"י - דכאו"א נאמן על תרומה שחיטה וניקור,
ודוקא לא אתחזק איסורא [לרש"י כניקור], אא"כ בידו לתקן (שחיטה וטבל)
לשמה - לרש"י - חשש דמצא כתוב ועומד

גמ' ג. - ה:

לרבה צ"ל "בפני נכתב" - ד"ידעינן" מהימני בגט ואתי לאיחלופי בקיום שטרות בע"א
ג' גיטין פסולין והולד כשר: כתב ידו, אין בו זמן, בעלסופר וע"א
לרבה - משנתנו כר' אלעזר דע"מ כרתי וכשיש ע"ח בעינן לשמה [שלא יהא מזוייף מתוכו],
כר"י - צריך כתיבה וחתימה לשמה ובתלוש
לר"מ א"צ כתיבה לשמה [וכתב לה = חתימה]
ת"ק דמשנה - דוקא רחוקות צ"ל בפ"נ [סמוכות גמירי ושכיחי]
ר"ג - סמוכות צ"ל [מובלעות גמירי ושכיחי]
ר"א - אף מובלעות צ"ל [שלא תחלוק במדה"י]
רש"י למסקנא מדינה למדינה בא"י - אי קפדי לכו"ע צ"ל בפ"נ [לא שכיחי]
אי לא קפדי לכו"ע אין צ"ל [עולי רגלים, ב"ד קבועין]
אצ"ל בפ"נ: פקח ונתחרש (ויתקיים בחותמיו), ב' שלוחין [לרבה - אחר שלמדו, לא שכיחי] (זו: - יש
מ"ד דשכיחא וצ"ל), בעל [לא יערער]
בלי בפ"נ ונתקיים, לרבה בדיעבד אם ניסת לא תצא (לר"י לתי' ב' אפי' לפני שלמדו דעדיין אין ערעור)
ר' יהושע בן לוי כרבה, ר' יוחנן כרבה

רש"י ג. - ד.

לרש"י - לרבה ידעתי לא מהני, לרבה מהני
רש"י - לר"א ע"מ לבד כרתי אף לכתחלה, ל"ב - אף לגבוה ממשועבדים
מודה ר"א במזוייף מתוכו - דלמא יסמוך להשיאה על פיהם -
משמעות רש"י ט: - בלי ע"מ כשרים, רש"י י: - דלמא ימסור בפניהם
מזוייף מתוכו - לרש"י - שייך אף בחתימה שלא לשמה

גמ' ה: - ז.

ר' יוחנן - השליח נותן בפני ב' [שליח עד נעשה דיין, ובאשה וקרוב יודעים שצריך ג']

ר' חנינא - בפני ג' [אע"פ שעד נעשה דיין בדרכבן, גזרו אטו שליח אשה]

לר"מ בלי בפ"נ הולד ממזר [משנה ממטבע חכמים], לחכמים יחזור ויתננו

ר' אחי - צריך לראות כל אות

ר' אמי, ר' אסי, ר' אלעזר - שיטה ראשונה (רש"י טו. - שם האיש והאשה והזמן),

רב אשי - אפי' שמע קול קולמוס או היריעה לשמה

רב - בבל כא"י [גמירי, מתיבתא - שכיחי],

שמואל - כחול [בגירסייהו טרידי]

מבבל לא"י - ר' אביתר - אצ"ל [שכיחי], רב יוסף - צ"ל

רבה בר אבוה - צ"ל מערסא לערסא (צד שני של רה"ר)

רב ששת - משכונה לשכונה (ג' בתים)

רבא - באותה שכונה במחוזא [ניידי (לרש"י - אין מכירין חתימות)]

רב - כשלא צ"ל ואמר - מהני נגד הבעל

ר' יצחק - ג' תיבות בעי שרטוט, ברייתא (רש"י יבמות קו: להל') - ד' תיבות

{ פילגש בגבעה, אביתר/יונתן בני כך הוא אומר - או"א דברי אלקים חיים, אל יטיל אימה יתירה בביתו ; אפי' עני יעשה צדקה }

אסור לשורר בבית המשתאות

עטרות חתנים (לרש"י - עטרה) אסור, למר בר רב אשי לנשים מותר

גמ' ז : - ח :

מח' אי גט בספינה כא"י או כחול [מח' אי צריך גוששת להיות כא"י כר"י, כו"ע כר"י ותלוי אי גוששת, לכו"ע א"צ גוששת לגט ומח' ברוחב ים הגדול (לרש"י - בים)]

מח' ר"י ורבנן אם אינה גוששת כא"י [מח' אי אורא כמאן דמנחא ; ספינה עשויה לברוח, אי מיא כארעא סמיכתא ; י"א דר"י מפרש ת"ק]

סוריא כחול - עפרה טמא, מכירת עבד, בפ"נ

כא"י - מעשר ושביעית [כיבוש יחיד שמיה כיבוש, מז. - מדרכבן למ"ד לא שמי' כיבוש],

לא גזרו על טומאת אורה, גוי יכתוב אוננו בשבת

רש"י ז : - ח.

לרש"י - חרס א"צ לינקב אבל עציץ עץ צריך

כיבוש יחיד - רש"י - אין כל ישראל יחד, לצורך יחיד

גמ' ח : - ט.

עבד שאמר בפ"נ על "עצמך ונכסי קנויין לך" נאמן רק על השחרור

"כל נכסי קנויין לך" - אביי - לא פלגינן דיבורא ועל שניהם אינו נאמן ; רבא - פלגינן

כל נכסיו לעבדו ושייר קרקע כל שהוא - ר"ש - יצא לחירות [פלגינן]

ר"מ - לא יצא לחירות [הו"א לא פלגינן, לאו כרות גיטא]

ר"נ - שכיב מרע חוזר בנכסים ולא בעבד [שם בן חורין, ופלגינן]

בא"י - ערעור דבעל, דלקוחות (רש"י ב. - מזוייף, רש"י ט. - לפוסלו) - יתקיים בחותמיו

רש"י ט.

לר"ש שייר "בית כור קרקע" - לרש"י - לא קנה שום קרקע,

לר"ש פלגינן : לרש"י - "כל נכסי" לא נתקיים לגמרי דלא קנה קרקע

לאו כרות גיטא - לרש"י - דנחית לשירורא ואולי שייר נמי העבד

גמ' ט. - יא :

שטר שחרור כמו גט :

- (1) בפני נכתב במוליך ומביא
- (2) עד כותי אחד כשר [חותמין זה בפני זה [גזרה משם כולכם]]
- רבא לר"ג - אפי' תרי (לת"ק דמצת כותי - אפי' שאר שטרות)
- (3) נעשה בערכאות פסול [לרש"י - לאו בני כריתות [וכתב ונתן - כל שישנו בנתינה], עבד - לה לה], גם כשיש עדי מסירה וסופר ישראל [מזוייף מתוכו, רש"י - אתי למיסמך שיהיו עדי מסירה], לר"ש חוץ משמות מובהקין דגוים (אפי' בהדיוט) - לרשב"ג - אבל לא במקום שישראל חותמין [רש"י - אטו אין מובהקין]
- (4) לר"מ יכול לחזור בשליח [חוב לעבד]
- (5) "תנו" לא יתן אחר מיתה [רש"י - חל רשות יורשין]
- (6) לשמה, (7) דוקא תלוש, (8) יש שליחות בעל כרחייהו

לא כגט :

- (1) עכו כא"י לגיטין ולא לעבדים
  - (2) רשב"ג - דוקא גט מקרעין נייר למי שלא יודע לחתום [תקנת עגונות]
  - (3) לחכמים בשחרור אינו חוזר בשליח
  - (4) עבד - שליח לשחרור ולא לגט
  - (5) לר' אלעזר כו. - סופר יכתוב טופס לשחרור ולא לגט
- מצת כותי - ת"ק - בקיאיין בלשמה,
ר' אלעזר - שמא חמץ (משא"כ חתימת ישראל תחתיו [כגט ושחרור חותמין יחד])
רשב"ג - תלוי אם אחזק
- שטר מתנה כשר בערכאות [דינא דמלכותא], אב"א - פסול [חספא] ושאר שטרות כשר
שאר שטרות שנעשו בגוים הדיוטות (לרש"י בלי ע"מ) - לחכמים פסולין [לרש"י - אולי שקר], לר"ע כשרין
חתימת גוים (לרש"י הדיוטות) ועדי מסירה ישראל - גובין מבנ"ח [אין קול], לרש"י יט: בערכאות גובין ממשעבדי [קול]
- שמות שאינן מובהקין מא"י פסול (אפי' בע"מ) [יסמוך עליהם], מחו"ל כשר (אפי' בלי ע"מ)

רש"י ט: - י:

שטרות בערכאות כשרין - לרש"י - דינא דמלכותא
מקרעין - לרש"י - מסרטין ורושמין קצת
גט שחרור צריך להגיע לעבד אפי' זכות הוא לו, ורש"י יג. חזר בו
לרש"י - שטר מתנה בערכאות כשר בעדי מסירה
נ"מ בין גט לשטר קידושין : בפני נכתב, עד כותי [דוקא בגיטין זה בפני זה],
ערכאות כשיש עידי מסירה, שליחות בע"כ דאשה

גמ' יא: - יג.

תנו שטר שחרור:
ר"מ - חוב לעבד ויכול לחזור [פוסלו מתרומה, בהפקירא נחא]
חכמים - זכות לעבד [יכול לא לזונו, כהן יכול למוכרו לישראל - ואע"פ שחב לאדון, "תנו" כזכו (מותר בבת חורין)]
ליקט פאה לעני לר"א זכה, לחכמים לא [מח' בתופס שחב לאחרים; לר"א מיגו דיפקיר נכסיו וזכי לנפשי, לרבנן לא תלקט לעני]
לר' יוחנן - יכול לומר לעבד איני זנך
לרב - דוקא צאי מע"י למזונותך אפי' לא ספקה (משא"כ אשה) - חוץ מבצורת לרשב"ג [הוציאני לשחרור שירחמו עלי], והעדפה לרבו
המקדיש ידי עבדו - העבד לזה להעדפה (לרב) [ניחא להקדש] ועושה ופורע פחות פחות מש"פ
נוק, צער רפואתו ומכתו, שבת, בשת לרבנן דר"י (ב"ק) של עבד לרבו, רפואתו לעצמו

רש"י יא: - יב:

תופס בע"ח כשחב לאחרים - לרש"י - קנה בעשאו שלח

הולך כזכי במלוה ואף במתנה לרש"י יד.

לרש"י - אין הקדש חל על פחות מש"פ

גמ' יג. - טו.

רב זבד, רבא - מעמד שלשתן בעי ציבורין לרב - כפקדון,

ר"פ, רב, לוי - אפי' במלוה [הו"א לזה משתעבד לו למפרע, מעכשיו משתעבד בהנאת מלוה חדשה

(רש"י - ומינותיק מקמא); כהלכתא בלא טעמא]

ר"פ (לא להל') - שכ"מ שאמר מנה סתם אין נותנין [שמא מנה קבור]

לר"ש שזורי - שכ"מ שאמר כתבו א"צ לומר תנו, ורבנן חולקין

הל' בלי טעם: מעמד שלשתן, כותב נכסיו לאשתו - רק אפוטרופוס, משיא בנו בבית חתנות - לבן

חכמים - דברי שכ"מ ככתובין ומסורין, ור' אלעזר חולק

הולך כזכי - אבל לא בפריעת חוב ופקדון לשמואל [מתוך שחייב באחריות]

ולא בפקדון לרב [אין רצון הבעל שפקדונו ביד אחר] אא"כ הוחזק המשלח כפרן

הולך לפלוני ולא מצאו - מח' ברייתות אם יחזרו או ליורשי המקבל [כזכי, רק בשכ"מ, ומקבל בעולם

כשנתן, בבריא שמת בחיי מקבל [רש"י - מצוה לקיים דברי המת]]

ת"ק ור"ש הנשיא - הולך לאו כזכי; לר' נתן ור' יעקב - ליורשי משלח, ליי"א ליורשי המקבל [מח'

אי הולך כזכי, אי באמירת שכ"מ ככתובין ומסורין (כרבנן דר' אלעזר) ואם מצוה לקיים דברי

המת]

חכמים - שודא (לרש"י - כפי שראה דעת המשלח) [מספקא להו בהנ"ל], ר"מ - מצוה לקיים דברי המת